

lende faste Skatter, og det er altsaa et reent Billighedshensyn, naar de nu ere tagne med som et Slags Compensation imod det, som skal lignedes paa de faste Eiendomme. Jeg er tilfreds med at kunne blive staaende ved det ærede Medlems Erkjendelse af, at det er en billig og human Maade, hvorpaa man har søgt at føre Sagen igjennem. Det er for mig Hovedsagen, og jeg tvivler ikke om, at Representationen vil være enig i, at den Opgave, der forelaa, var: at gennemføre Forandringen med saa faa Vanstkeligheder som muligt; thi det maa erkjendes, at enhver Gjennemførelse af det Slags nødvendigheds maa ramme En eller Anden mindre behageligt; det var Noget, der ogsaa fulgte med den nye Matriculs Indførelse her, og det vil følge med enhverjomhelst Forandring i engang fastslaaede Skatter. Jeg har et friskt Beviis paa, at dette Thing ikke puster at røre ved faste Skatter, uden hvor Nødvendigheden er tilstede, men i det foreliggende Tilfælde er en saadan Nødvendighed tilstede, og man maa derfor ikke tage altfor megen Notits af, at Forandringen et enkelt Sted kan ramme noget haardere, end man maaffee kunde ønske, eller end den rammer et andet Sted, thi det Princip er fastholdt, at Ingen kommer til at betale Mere i Stat, end han hidtil har gjort. — Det ærede Medlem opholdt sig ved enkelte af Paragrapherne, og han dvælede navnlig ved § 2. Han havde ønsket, at den Sum af 5 Rd., der er sat som Depositum og, om man vil, i visse Tilfælde som Bøde for ubetimelig og ubegrundet Klagemaal, skulde have været nedsat til 3 Rd.; men jeg kan ikke erkjende, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at følge det ærede Medlem i den Retning; thi Beløbet 3 Rd. som et reent Depositum har foreligget engang tidligere, nemlig, da Spørgsmaalet var om at udtale sig om Taxation til Bonitering. Da det nu er anden Gang, der gives de Vedkommende Leilighed til at udtale sig, synes det mig ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at vige tilbage fra de foreslaaede 5 Rd., idet man nemlig har gjort den Erfaring her i Kongeriget, at et Beløb af 3 Rd. langt fra er tilstrækkeligt til at dække alle de Omkostninger for Staten, der følge med. Naar man tidligere har givet Vedkommende Leilighed til at

udtale sig om det vigtigste Moment ved Hartkornsansættelsen, synes det rimeligt, at man ikke nu har lyst til at paaføre Statskassen større Tab end absolut nødvendigt. — Ved § 3 har det ærede Medlem ønsket tilføjet: „Amts- og Sognekassen“. Ja, det vilde ganske vist være overmaade beqvemt for Districterne; thi Resultatet deraf vilde være, at Statskassen kom til at bære alle deres Amts- og Sogneudgifter; men det ærede Medlem vil see, at det er Noget, hvorpaa Finanzministeriet paa ingen Maade kan gaae ind. Det er ganske vist, at de Fleste, ja, jeg tør sige Alle, ville faae temmelig betydelige Forbegødsafgifter at svare, foruden de Skatter, der blive dem paalagte i Ligehed med Kongeriget; men man finder ogsaa her ikke saa faa Eiendomme, paa hvilke der foruden Skatter hviler temmelig betydelige Domaineafgifter, saaledes i det nordlige Sjælland og mangfoldige andre Steder i Landet; men uden Videre at ville slaae dem bort troer jeg ikke, det ærede Medlem vilde finde rigtigt; i alt Fald har han erkjendt, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at fritage de Vedkommende. Han kom ved samme Leilighed ind paa et Spørgsmaal, der ganske vist kan have sine Vanstkeligheder; han nævnte nemlig Parcellistjerne paa de forhenværende Domainegodsfer, og han nævnte særligt et af disse, Fovslet. Jeg skal for mit Vedkommende raade det ærede Thing til ganske roligt at lade dette Spørgsmaal glide over til Domstolene; thi jeg har Grund til at troe, at man har et overdrevent og ubegrundet Begreb om de Rettigheder, man ifølge disse Privilegier har. Man har heller ikke hidtil, hverken ifølge de Regler, der gjælde for den fædvisse eller for den kongerigisse Lovgivning, fundet sig bespøjet til at tage særdeles Notits af disse Privilegier, idet man uden Hensyn til dem har paalagt de Vedkommende alle de Skatter, der forøvrigt ere blevne paalagte Beboerne i Amtet. Der findes 4 saadanne forhenværende Domainer, og de vedkommende Documenter, hvorefter disse i sin Tid bleve solgte, have nogle i meget svævende Udtryk affattede Ytringer, der kunne tyde paa Privilegium paa Skattefrihed i forskjellige Retninger; men jeg troer, at alle det Slags Udtalelser i Skjeder fra Statskassen maae be-
dømmes med tilbørligt Hensyn til den Tid,